

השקעות

איפה אנחנו משקיעים את הכסף הפנוי שלנו

האם יש לך כסף זמין?

אין לי כסף זמין	24.8%
יש לי עד 10,000 שקל	21.3%
בין 10,000 שקל ל-50 אלף שקל	21.5%
בין 50 אלף שקל ל-100 אלף שקל	9.9%
מעל 100 אלף שקל	14.7%
לא יודע	7.8%

לק בין השקעות אחרות (18%), קרנות נאמנות (16%), פיקדונות שקליים (14%), אג"ח (10%) ומניות (14%). בתחום תעודות הסל והאופציות נמצא 7% (בכל אחד) מסך הכסף הפנוי. נראה שגם כאן מדובר במוצר השמור למשי קיעים אמידים. בסיכומו של דבר, על אף שיותר ממחצית מהאנשים

לפי סקר פאנלס, ל-70% מהציבור יש כסף זמין – אבל יותר מ-50% משאירים אותו בעו"ש ובפיקדונות. העשירים הולכים לבורסה

הממוצע יש כסף זמין. מבין אלה שיש להם כסף זמין, כמחצית מהמרוויחים דיווחו כי כספם הזמין נמצא בפיקדונות שקליים ובעו"ש, לפי החלוקה הבאה: כשליש המשיבים דיווחו כי כספם הזמין נמצא בפיקדונות שקליים דוגמת פק"מ ו-21% מהנשאלים ציינו כי הכסף שרוי בעו"ש. 13% משקיעים את כספם הזמין בקרנות נאמנות ו-13% נוספים משקיעים את כספם הנ"ל בהשקעות אחרות. חלק קטן מאוד שם את הכסף בתעודות סל או אופציות (2% בכל אפיק). ל-31% מהנשאלים אין השקעה נוספת מלבד עו"ש ו/או פק"מ. לכשליש נוסף (34%) מהמשיבים יש השקעה אחת נוספת.

על אף ששיעור גבוה ביותר של אנשים בוחרים להשאיר את הכסף הזמין שלהם בעו"ש, הרי ששיעור הכסף המצוי שם מכלל הכסף הפנוי הוא נמוך – 5% בלבד. הסיבה לכך היא שמי ששומר את כספו בעו"ש הוא מי שיש לו סכומים נמוכים. לעומת זאת, מי שיש לו כסף פנוי רב מעדיף להשקיע אותו באפיקים אחרים, ורווחיים יותר. מרבית הכסף הנזיל מחוץ

מאת אפרת נוימן בעולם של ריבית נמוכה, המרוויחים הגדולים הם שוקי ההון – וגם הבורסה המקומית נהנתה מכך. בשנים האחרונות ירדה הריבית במשק משמעותית, וכאשר יש אלטרנטיבות – הבורסה נהפכה למושכת יותר. אבל האם הציבור באמת מעדיף להשקיע בבורסה? מי משאיר את הכסף הפנוי בעו"ש? לאיזה חלק מהציבור ולאיזה חלקים באוכלוסייה יש בכלל כסף זמין? חברת פאנלס ערכה סקר בנושא זה עבור TheMarker.

רק 5% מהכסף הפנוי נמצא בעו"ש

בסקר השתתפו 577 איש. לפי התוצאות, ל-67% מהציבור יש כסף זמין שמושקע באפיקים שונים או נמצא במסגרת העו"ש. לא מפתיע לגלות כי להשכלה ולרמת ההכנסה יש השפעה על כמות הכסף הזמין: למשיבים בעלי השכלה תיכונית ומטה ומשיבים בעלי הכנסה מתחת לממוצע אין כסף זמין, ואילו למשיבים בעלי השכלה אקדמית ולמשיבים בעלי הכנסה מעל

חברה משפחתית (חלק ג')

בשתי הכתבות הקודמות ראינו כי חברה משפחתית היא חברה "רגילה" מבחינת דיני החברות, בעוד שמבחינת דיני המס היא כפופה להוראות מיוחדות. עוד ראינו, כי אחת מהוראות אלה היא זו הקובעת שהכנסתה החייבת והפסדיה נחשבים להכנסתו או הפסדו של בעל המניות שהוא בעל הזכות לחלק הגדול ביותר ברווחים בחברה ("הנישום המייצג"). הוראה חשובה נוספת שחלה על חברה משפחתית היא זו הקובעת שדיווידנד שחולק מהכנסות החברה בתקופת היותה חברה משפחתית נחשב כאילו לא חולק, כלומר הוא לא מחויב במס. דהיינו, בניגוד לחברה "רגילה" שסך המס (לא כולל דמי ביטוח לאומי ומס בריאות) החל עליה ועל בעלי המניות בגין רווחים שחולקו כדיווידנד הוא 46.75% (29% מס חברות נכון ל-2007, בתוספת 25% מס על דיווידנד), סך המס החל על חברה משפחתית הוא המס שמוטל על הנישום המייצג, בשל הרווחים של החברה המשפחתית שיוחסו לו.

הוראה זו מקנה יתרונות מס במקרים שבהם הכנסתה של החברה המשפחתית חייבת במס (אצל הנישום המייצג) בשיעורים מוגבלים, כגון הכנסות בשוק ההון ורווח הון ממכירת מוניטין וממכירת נכסים שנרכשו לפני שנת המס 60'. לדוגמה, נניח שענייננו בחברת החזקות בבעלות אדם פרטי (100%) שלה ניירות ערך נסחרים. רווח ההון ממכירת ניירות הערך יחויב במס בשיעור 25%, ואילו חלוקת הרווח כדיווידנד לבעל המניות תחויב במס בשיעור 25% (בנוסף, עשויה להיות חבות בדמי ביטוח לאומי

מיסוי שוק ההון אלכס שפירא

בחברה "רגילה" רווח ההון מחויב במס של 25%, וחלוקת הרווח כדיווידנד תחויב ב-25% נוספים. בחברה משפחתית, לעומת זאת, אין מיסוי על חלוקת דיווידנדים

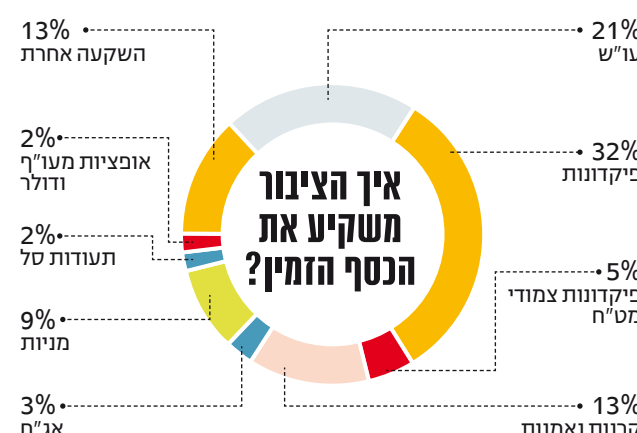
יצוין כי כיום, הכנסתה החייבת והפסדיה של החברה המשפחתית מיוחסים לנישום המייצג לצורכי מס הכנסה, בעוד שהחבות בדמי ביטוח לאומי ומס בריאות, לעומת זאת, היא רק במועד משיכת רווחי החברה בפועל (פס"ד וייס). ואולם, לפי המוצע בהצעת חוק ההסדרים במשק המדינה ל-2008, ייחוס הכנסתה החייבת והפסדיה של החברה המשפחתית לנישום המייצג יחול גם לגבי מועד החיוב בתשלום דמי ביטוח לאומי. נוסח הצעת החוק הנוכחי הוא בעייתי, שכן משתמע ממנו שהכנסות החברה המשפחתית יחויבו בכל מקרה בדמי ביטוח לאומי ומס בריאות במועד צמיחתן (אף אם טרם חולקו לבעלי המניות) – וזאת אפילו אם מדובר ברווחי הון או בהכנסות שמקורן בשוק ההון שאינם חייבים, ככלל, בדמי ביטוח לאומי ומס בריאות. לא נותר אלא להמתין ולראות אם הצעת חוק ההסדרים תהפוך לחוק, ואם כן, אם יחולו בה שינויים אגב הליך החקיקה.

נוכחי, כי על מנת שהחברה "רגילה" שבבעלותו תישב בשנת המס 2008 לחברה משפחתית, עלינו להגיש את הבקשה לרשויות המס לא יאוחר מחודש לפני תחילת שנת המס – כלומר לכל המאוחר ביום חמישי הקרוב (קיימת פרשנות משפטית לפיה ניתן להגיש את הבקשה גם ביום האחרון של שנת המס, אך אנו ממליצים להגיש את הבקשה עד 29.11 ולמנוע מחלוקות מיותרות עם הרשויות). אם אנחנו לא בטוחים באשר לכדאיות הפיכתה של החברה למשפחתית, ייתכן שבכל זאת כדאי לבקש זאת, שכן חברה משפחתית רשאית להודיע, עד למועד הגשת הדו"ח השנתי (ב-2009), כי היא חוזרת בה מבקשתה להיחשב כחברה משפחתית לגבי שנת המס שאליה מתייחס אותו דו"ח (2008). ואולם, במקרה זה, לא תוכל החברה לשוב ולבקש להיות חברה משפחתית לפני תום שלוש שנות מס מהשנה שבה חזרה להיות חברה כאמור. הכותב הוא עו"ד ור"ח, שותף במשרד עו"ד אוסלקה-חלד-שפירא המתמחה במסים ובמשפט מסחרי

משאירים את הכסף הפנוי שלהם בעו"ש או בפיקדונות, מבחינת היקף הסכומים רוב הכסף הפנוי (72%) כן נמצא בהשקעות בורסאיות – ורק מיעוטו בעו"ש ובפיקדונות.

שינויים בתיק הנסף

הסקר נערך באמצעות פאנל המשיבים האינטרנטי Panel4all, שבו הוצגו לנשאלים שתי שאלות עיקריות הנוגעות את הנושא הנדון. טעות הדגימה המירבית היא 4.1%.

אמינות הסקר / מכון פאולס

בעד סקר אינטרנטי

סטים בביצוע סקרים. ההבדלים שנמצאו במחקר דומים מאוד לאלה שנמצאו במחקרים דומים שהשוו בין סקרי טלפון לסקרי דואר, ובהם נמצא כי סקרי טלפון התאפיינו בנטייה לתת תשובות המצויות בקצה החיובי של סולמות התשובה – בעוד משתתפי פאנל אינטרנט משתמשים בכל סקאלת התשובות המוצעות להם. אגב, במחקר של מכון נטוויז'ן לחקר האינטרנט באוניברסיטת תל אביב לא נמצאו הבדלים מובהקים בין סקר שבוצע באינטרנט, בטלפון או בדואר בהיענות לשאלה רגישה (הכנסת ההורים).

שאלת ההשפעה של התגמול על טיב התשובות הטרודה לא מעט חוקרים. במחקר שבוצע על ידי קובנוגלו ב-2003, נמצא כי המניעים להשתתפות בסקרי אינטרנט מורכבים מתמהיל שווה של רצון להשפיע ולהביע דעה ורצון לקבל תגמול. לעצם העניין האתי, לא נמצאה השפעה שלילית של הרצון בתגמול על אופן המענה בסקרים.

השאלות העיקריות שעולות מביצוע סקרים באמצעות פאנל באינטרנט נוגעות לייצוגיות הדגימה ולתוקף הממצאים. בעניין שאלת הייצוגיות אפשר לומר כי חדירת האינטרנט למשקי הבית בישראל (72%) הולכת וגוברת, ומתקרבת לשיעור המחזיקים בטלפון קווי (89%) ההולך ויורד. לפי מחקר, הטיית הדגימה הסבירה ביותר במדגם אינטרנטי היא בשאלת ההשכלה: מעט מדי בעלי השכלה נמוכה בין המשיבים. יחד עם זאת, לפי הממצאים זה נכון גם לסקרי טלפון – ודווקא בפאנל אינטרנט ההטיה הזו קטנה יותר.

באשר לאיכות הפסיכומטרית ולתקפות הממצאים המתקבלים בסקרי אינטרנט, במחקר שנערך ב-2005 נבדקו מקורות אפשריים להבדלים בין תוצאות סקר טלפוני ותוצאות סקר שבוצע באמצעות פאנל אינטרנטי. המחקר הראה שההבדלים בתוצאות בין שתי השיטות נבעו מאופן איסוף המידע (שמיטתי או חזותי) ומניסיון קורם של הפאנלי